

ת"פ 31756/09/15 - מדינת ישראל נגד רומן בלוקמן

בית משפט השלום בנתניה

06 יולי 2017

ת"פ 31756-09-15 מדינת ישראל נ' בלוקמן

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם רומן בלוקמן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד בן אסולין

הנאשם ובא כוחו עו"ד פאדי חמדאן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין-

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת שוטר, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בתאריך 14.2.15 בשעה 8:38, הבחין שוטר בנאשם נוסע בנתניה על אופניים חשמליים בזיגזג נגד כיוון התנועה, בעודו אוחז בכוס עם משקה ביד ימין. השוטר התקרב אל הנאשם והריח ריח חריף של אלכוהול מהנאשם וביקש מהנאשם את הכוס כדי להבין מה הוא שותה, הנאשם התנגד. השוטר ביקש מהנאשם לעלות למדרכה, הנאשם סירב והחל לצעוק, לקלל ולדחוף את השוטר. הנאשם

עמוד 1

ניסה לרדת מהאופניים ונפל ובקבוק הוודקה התנפץ. הנאשם המשיך לצעוק ואיים על השוטר באמרו: "אני אזיין אותך ואת אמא שלך ואת אשתך ואת הבת שלך". שוטרים נוספים הגיעו למקום לסייע בביצוע מעצרו של הנאשם. הנאשם השתולל ובעט לכל עבר. בזמן הכניסה לניידת, סירב הנאשם להכניס את רגלו והמשיך ולצעוק ולאיים על השוטרים. משהגיע לתחנה, קילל שוטר נוסף שהיה במקום ואיים עליו במילים: "אני אפגוש אותך על אזרחי ואשבור לך את הלסת, אזיין את אמא שלך ואת אשתך". בהמשך ירק פעמיים בפניו של אותו שוטר. הנאשם חשף את איבר מינו בפני אחד השוטרים בתחנה ואמר "עם זה זיינתי את אמא שלך". בעת ששוטר ליווה את הנאשם לשירותים בתחנה הוסיף הנאשם ואיים אף על אותו שוטר.

תמצית טיעוני הצדדים-

2. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את התנהלותו הבוטה והמתמשכת של הנאשם נגד השוטרים ואת העובדה שהמחוקק התייחס בחומרה רבה לעבירה של תקיפת שוטר, דבר המוצא ביטוי בקביעת עונש מינימום של חודש ימים בצדה של העבירה. לשיטת המאשימה, על ביהמ"ש לשדר מסר מחמיר לאלו התוקפים שוטרים והמפריעים להם בעבודתם. עוד נטען, כי יש לזקוף לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכביד, הכולל עבירות מגוונות, לרבות עבירות קודמות נגד שוטרים ואת העובדה שעונשים קודמים לא הרתיעו את הנאשם מלשוב לסורו. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל, כאשר מבוקש להשית על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מעבירה. עוד עתרה המאשימה לחלט את ההתחייבות שהוטלה על הנאשם בגזר הדין של ביהמ"ש שלום ב"ש, מתאריך 6.10.13, ברם ההתחייבות לא הוגשה לעיון ביהמ"ש. באת כוח המאשימה הפנתה לפסיקה כתמיכה בעמדתה.

3. הסנגור ייחד חלק גדול מטיעונו לטענה לפיה יש להקל בדינו של הנאשם ולגזור עליו עונש בתחתית מתחם העונש ההולם משום שהיה שיכור בעת ביצוע העבירות מושא כתב האישום. לשיטת ההגנה, ניתן להבין את התנהלות הנאשם על רקע היותו בגילופין וודאי שמעשיו לא היו מתוכננים בנסיבות העניין. הסנגור הפנה, בהקשר זה, לדעת המיעוט של כב' השופט דנציגר בע"פ 7701/14. כן הפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם לא נהג באלימות ממשית כלפי השוטרים ועיקר מעשיו התמצו בגידופים. עוד נטען, כי יש לשקול לכך הזכות את העובדה שהנאשם נטל אחריות על העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ללא צורך בשמיעת ראיות ואת מצבו הרפואי של הנאשם, המתאושש מאשפוז ממושך ומורכב בבית החולים. הנאשם רווק, אשר החל לעבוד לאחרונה בבית שאן. לשיטת ההגנה, יש להסתפק בהטלת עונש הצופה פני עתיד ולחלופין להשית על הנאשם עונש של עבודות שרות.

4. בדברו האחרון הביע הנאשם צער על מעשיו ואמר "לא הייתי שיכור מי יודע מה".

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם-

5. בהתאם לסעיף 40ב לחוק, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

6. מעשיו של הנאשם פגעו בערך המוגן שעניינו הצורך לספק לכל אדם הגנה מפני תקיפה אלימה, העלולה לסכן את בריאותו, להפר את שלווה נפשו ולערער את תחושת הביטחון שלו, כמו גם בצורך להבטיח את יכולת המשטרה לבצע תפקידה כראוי וללא מורא, לטובת כלל הציבור.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ממשית אך אינה מצויה ברף החומרה הגבוה של העבירות מן הסוג שבנדון. לחומרה אצ"ן, כי טרם מעצרו ע"י השוטרים, נסע הנאשם באופניים חשמליים בזיגזג, נגד כיוון התנועה, בעודו אוחז כוס משקה, באופן שהיה בו כדי להוות מפגע או סכנה לבטיחות הציבור. הנאשם התנגד למעצרו, השתולל לאורך דקות ארוכות, גידף מספר שוטרים ואיים עליהם בלשון בוטה, לרבות איומים שכללו תוכן שעניינו פגיעה גופנית בשוטרים וחשיפת איבר מינו בפני אחד השוטרים. התנהגות הנאשם משקפת פגיעה בשלטון החוק וביכולת המשטרה לבצע את תפקידה. לצד זאת יצוין, כי האיומים נאמרו בלהט האירועים, בעת שהנאשם הדיף ריח אלכוהול, ללא תכנון מוקדם וללא שנעשו מעשים לשם קידום האיומים בפועל. על רקע העובדה שהשוטרים בקשו ליטול מהנאשם את המשקה האלכוהולי שהחזיק ברשותו, נדמה כי אמירותיו מהוות יותר גידופים מאשר איומים בעלי כוונה של ממש. באשר לתקיפה אבהיר כי הנאשם ירק פעמיים בפניו של אחד השוטרים. מדובר במעשה משפיל ופוגעני, הראוי לגינוי, אולם אין בו כדי לבסס, בנסיבות העניין, סכנה ממשית לבריאותו של המותקף.

7. אין בידי לקבוע כי מצבו של הנאשם, בהקשר לשתיית האלכוהול שקדמה לביצוע העבירות, מהווה נסיבה לקולה בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ט(9) לחוק.

ראשית, כתב האישום המתוקן אינו מצוין כי הנאשם היה שיכור בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו או כי היה נתון בגילופין. כל שצוין הוא שהנאשם הדיף ריח אלכוהול, ברם אין בידי ביהמ"ש נתונים אודות מידת שכרותו של הנאשם, אם בכלל, בעת ביצוע העבירות. לא למותר להדגיש בעניין זה, כי הנאשם עצמו אמר בדברו האחרון כי "לא היה שיכור מי יודע מה". אין אף מחלוקת כי הנאשם נכנס למצב של שתיית אלכוהול מדעת ומתוך רצון חופשי.

שנית, אף לו נניח, לטובת הנאשם, כי היה נתון תחת השפעת אלכוהול, הרי שאין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי להוות נסיבה לקולה בנסיבות העניין.

יפים בהקשר זה, בכל הכבוד, דברי כב' השופטת ברון בע"פ 7701/14 מוחמד אל טייב נ' מ"י (16.5.16), פורסם בבנו), לפיהם:

"עובדת היותו של אדם תחת השפעה של אלכוהול בעת ביצוע עבירה, שעה שנכנס במודעות למצב השכרות, אינה מהווה "קרבה לסייג לאחריות פלילית" כאמור בסעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין, וגם לא נסיבה מקלה אחרת. שאם לא נאמר כן, נמצאנו מעודדים שימוש מופרז באלכוהול, על ידי מתן

הקלות למעשים אסורים שבוצעו בחסותו של משקה זה. לא זו היתה כוונתו של המחוקק (ראו: ע"פ 6001/13 קסה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 10 (29.1.2014)). תכליתו של סעיף 34ט לחוק העונשין היא כאמור להרחיב ולהגביר את האחריות הפלילית בגין ביצוע עבירות במצב של שכרות שנגרם מדעת. משכך, שכרות כשלעצמה, כאשר היא תוצאה של בחירה ורצון חופשיים, אינה מהווה נסיבה מקלה - ובנסיבות מסוימות אף צריך שתהא נסיבה מחמירה" (סעיף 5 לפסק דינה של השופטת ברון וראו אף דעתו של כב' השופט הנדל באותו עניין).

עמדתה של כב' השופטת ברון אומצה ע"י ביהמ"ש העליון גם בע"פ 8255/16 פלוני נ' מדינת ישראל (9.4.17, פורסם בנבו, סעיף 10 לפסק הדין).

8. בחינה של רמת הענישה הנוהגת בגין העבירות מושא התיק דנן מצביעה על מנעד רחב של עונשים הנע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מאסר בפועל לתקופה שאינה עולה על 8 חודשים.

לשם המחשה של מדיניות הענישה ניתן להפנות לגזרי הדין הבאים:

רע"פ 4592/14 **דיאנה סרגייב רוטמן נ' מדינת ישראל** (25.08.2014) - הנאשמת הודתה והורשעה בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ושל הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. המדובר בכך שהנאשמת התפרצה על שוטרים בעת שהייתה בגילופין, ירקה על שוטרת וקיללה אותה. בהמשך, אף סטרה לשוטרת ומשכה בשערות ראשה. לאחר שנעצרה החלה הנאשמת להשתולל בניידת. הנאשמת היא סייעת שיניים וההגנה ביקשה לבטל הרשעתה עקב פגיעה בעתידה המקצועי ושירות המבחן אף המליץ על ביטול הרשעה. יש לציין כי לאחר שהתפכחה הנאשמת בתחנת המשטרה התנצלה בפני השוטרת והביע חרטה על מעשייה. ביהמ"ש השלום הרשיע את הנאשמת וגזר את עונשה ל-4 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ וצו מבחן. הנאשמת ערערה לביהמ"ש המחוזי על הרשעתה וביהמ"ש דחה את ערעורה, בקשת רשות ערעור שהגישה הנאשמת על נושא הרשעתה נדחתה אף היא.

ע"פ (מחוזי מרכז) 38924-08-14 **גובס(עציר) נ' מדינת ישראל** (20/10/2014) - הנאשם, בעל עבר פלילי ממש, הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר ואיומים. הנאשם, אשר היה בגילופין, איים על השוטרים ואף ירק על אחד השוטרים, אך משלא הוכח שיריקתו פגעה בשוטר הורשע בניסיון בלבד. ביהמ"ש השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה של 12 חודשים, כך ש-8 חודשים ירוצו במצטבר ו-4 בחופף. הנאשם הגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי והצדדים הגיעו להסכמה כי הערעור על חומרת העונש יתקבל כך שהנאשם ירצה את ששת חודשי המאסר בתיק זה בחופף לעונש המאסר על תנאי שהופעל, כך שירצה סה"כ 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

ת"פ (טב') 14175-04-09 **מדינת ישראל נ' אסולין** (18.01.10) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפת שוטר. דובר בנאשם שהיה תחת השפעת סמים, דחף שוטרת, ירק בפניה ודחף שוטר נוסף. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, מהם 4 חודשים בפועל והיתרה על תנאי. לאחר קבלת

חוו"ד הממונה הוחלט כי המאסר בפועל יבוצע בדרך של עבודות שירות.

בת"פ (רח') 25758-04-10 מדינת ישראל נ' אבו עאנם (12.9.13) - הנאשם הורשע בתקיפת שוטר, בניסיון לתקיפת שוטר, ובשתי עבירות של איומים. העבירות בוצעו כלפי טוען משטרה וכללו, בין היתר, יריקה לעבר הטוען המשטרה. בית המשפט הטיל על הנאשם, נטול הרשעות קודמות, מאסר לתקופה של 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי ופיצוי כספי.

בת"פ (י-ם) 8802-11-11 מדינת ישראל נ' אל הווא (30.12.12) - הנאשם הורשע בתקיפה שוטר ובאיומים, לאחר שפגע בשוטר ובכלב המשטרה באמצעות אבן, ירק על שוטר ואיים עליו. בית המשפט הטיל עליו מאסר בפועל לתקופה של 4.5 חודשים, ומאסר על תנאי.

9. העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות, מבחינה עניינית, אירוע אחד, ולפיכך ייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק, ובהתחשב במהות כלל העבירות, במספרן ובמידת פגיעתן המצטברת בערכים המוגנים.

10. לאחר שנתתי דעתי לפסיקה, ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשי העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים אלו, סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין המעשים נשוא כתב האישום נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

11. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

12. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק. במסגרת זו, הבאתי בחשבון שיקולי את הנסיבות הבאות:

א. עברו הפלילי של הנאשם - מהרישום הפלילי אשר הוגש לעיוני (ת/1) עולה כי לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות, בעבירות מגוונות, לרבות איומים, העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר במילוי תפקידו, עבירות סמים, החזקת סכין ועבירות רכוש. יש לראות בחומרה את העובדה שהנאשם הורשע בעבר בעבירות דומות לעבירות נושא תיק זה, כאשר ההליכים המשפטיים שננקטו נגדו בעבר והעונשים שהוטלו עליו לא הרתיעו אותו מלשוב לסורו. כך, למשל, בשנת 2007 הורשע הנאשם בתקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק, בניסיון לתקיפת שוטר ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בשנת 2012 הורשע הנאשם פעם נוספת בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והרשעתו האחרונה של הנאשם, מיום 06/10/2013, הנה בגין עבירות של איומים ושל העלבת עובד ציבור. מפרוטוקול הדיון בתיק האחרון שנוהל נגד הנאשם (ת/2) ניתן ללמוד כי הנאשם הבטיח שלא לשוב על מעשיו, ברם למרבה הצער לא עמד בהבטחתו. טיב עברו הפלילי של הנאשם וחזרתו לאורך שנים על עבירות

הדומות במהותן לעבירות בהם הורשע כעת, מצביעים על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית אלא בנאשם הנוטה לנהוג בצורה בלתי מכבדת ואלימה כלפי שוטרים ועובדי ציבור, מבלי שיש עליו מוראו של החוק. קיים לפיכך צורך בהרתעה אישית בעניינו של הנאשם. לצד זאת אציין, כי הנאשם לא ריצה עד כה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן תוך חיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של עדי התביעה ועובדה זו תיזקף לזכותו.

ג. הנאשם רווק, המתגורר בגפו, אשר החל לעבוד לאחרונה בבית שאן. ברי כי השתת עונש של מאסר בפועל על הנאשם, לראשונה בחייו, תפגע בנאשם. מן המסמכים הרפואיים שהוגשו לעיון בית המשפט ניתן ללמוד כי בתאריך 19.1.16 אושפז הנאשם במחלקה לטיפול נמרץ בבית החולים סורוקה עקב כשל רב מערכתי. הנאשם שוחרר מבית החולים בתאריך 17.2.16 עם טיפול תרופתי והמלצה להמשך מעקב. נרשם בסיכום אשפוז כי הרושם בסופו של דבר הוא שיתכן ויש קשר בין הכשל הרב מערכתי לבין שימוש בסמים. ממסמך סיכום ביקור במרפאת כבד מיום 14.6.17 עולה כי הנאשם מרגיש טוב כעת, עובד במסגרות, ממשיך שימוש בחשיש ובאלכוהול. אין עדות למחלת כבד מתקדמת קלינית.

13. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה, להודאת הנאשם מחד ולעברו הפלילי של הנאשם מאידך, כמפורט מעלה, באתי לכלל מסקנה כי נוכח הרשעותיו הקודמות של הנאשם, אין מקום לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, כעתירת ההגנה. לצד זאת, אין אף מקום למיצוי הדין עם הנאשם ולהשתת עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, כעמדת התביעה.

באשר לבקשה לחילוט ההתחייבות, אבהיר כי אין ביכולתי להורות על חילוט התחייבות כמבוקש שכן ההתחייבות לא הוגשה לעיוני ולא הוכח בפניי כי נחתמה ע"י הנאשם.

14. נוכח כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם. ככל שיימצא הנאשם מתאים ע"י הממונה על עבודות השרות, ירוצה העונש בדרך של עבודות שרות.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין או על כל עבירת אלימות מסוג פשע כנגד גוף אדם.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ד. קנס בסך של 1000 ₪ או 30 ימי מאסר תחתיו;

לבקשת הנאשם יקוזז סכום הקנס מסכום ההפקדה אותו הפקיד הנאשם במסגרת הליך מעצר הימים
1933-02-15.

קובעת המשך דיון לתאריך לצורך קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השרות, לתאריך 6.9.17 בשעה 11:30.

הנאשם מוזהר בדבר חובת התייצבותו לדיון.

פרטי קשר: נייד הנאשם -----; כתובת: -----; טל' הסנגור: 09-7930818; פקס: 09-7932132.

המזכירות תעביר את פסק הדין לממונה על עבודות השרות.

הממונה מתבקש לבחון התאמת הנאשם לריצוי עונש של עבודות שרות עד למועד הדיון הנדחה.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ז, 06/07/2017 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט , שופטת

הוקלדעלידיאוריתזיתוני